

Cesta

Křesťanský časopis pro děti

Pozdrav

a pozvání k návštěvě sboru

„Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjďme do Hospodinova domu!“ Žalm 122,1

Milé děti, mladí zvědaví návštěvníci, čtenáři časopisu Cesta, srdečně vás zdravím a chci vás pozvat na malou prohlídku kostela, kterému v naší Církvi československé husitské říkáme „sbor“.

Ve světě i v naší zemi existuje nespočet **kostelů**. Některé stavby chrámů, kostelů a kaplí jsou velmi starobylé a jiné pocházejí z novější doby. Některé mají velmi bohatou výzdobu a jsou uvnitř plné obrazů, soch a světel. A jiné jsou zase velmi jednoduché a prosté. Některé mají jednu velkou věž či více věží a jsou z dálky z různých stran vidět. Jiné vypadají spíše jako nenápadné běžné domy, takže je můžeme snadno přehlédnout. Křesťanské kostely se poznají podle toho, že je na nich viditelně zobrazen kříž nebo kalich. Kostely, ať již vypadají jakkoliv, mají jedno společné. Jsou místem setkávání lidí, kteří věří v Boha a jeho Syna Ježíše Krista. V prostoru kostela či ve sboru se setkávají věřící lidé. Přicházejí tam zpravidla v neděli na bohoslužbu, o vánočních a velikonočních svátcích nebo při dalších příležitostech. Ale kostel je otevřen i všem ostatním lidem. Je tomu tak například při akci „Noc kostelů“, kdy vstupují mnozí lidé ze zájmu a se zvědavostí do míst, kam běžně

nechodí nebo se tam pro zamčené dveře nedostanou. Mnoho různých kostelů patří různým církvím. Kostel, do kterého jste vstoupili nebo jste zváni k návštěvě, patří Církvi československé husitské.

Naše sbory až na výjimky jsou většinou jednoduché a prosté. Středem celého prostoru je **stůl Páně**. Je tomu tak proto, že Ježíš se svými učedníky slavil hostinu u stolu. Církev se po staletí i dnes setkává kolem Ježíšova stolu. Nad stolem nebo na jiném viditelném místě se nachází **kříž**. Toto znamení je spojené s koncem Ježíšova životního příběhu, s jeho utrpením a smrtí. Tím však jeho příběh neskončil. Na stole bývá položena velká kniha. Touto knihou je **Bible**, ze které se čtou příběhy z dávných dob o izraelském národě a zvláště dochované vyprávění o Ježíšovi a o první církvi. V kostele bývá vyvýšený dřevěný pultík, který se nazývá **kazatelna**. Bratr farář nebo sestra farářka z tohoto místa promlouvá ke shromážděným lidem. Kázání není jen kárání, napomínání, ale kazatel vykládá z Bible, co všechno pro nás Bůh učinil a činí. Jaká je dobrá cesta, na kterou nás Ježíš zve a po níž nás chce vést. Na zdech bývají **nápisy**, které jsou citáty a výroky z Bible, aby to důležité měli

Chrám Spasitele v Hovoranech

věřící lidé před očima a pamatovali si to. Ke slavnosti na památku Ježíše a k jeho cti se přinese na stůl **chléb** a postaví se tam **kalich**. Když je pozlacený, tak se leskne. Jindy je skleněný, dřevěný i hliněný. Důležité je, že Ježíš při své poslední večeři s učedníky ustanovil lámat a rozdělovat chléb na znamení své lásky a přijímat společně z kalicha. Proto věřící přijímají při bohoslužbě chléb a víno z kalicha a spojují se tak s Ježíšem a mezi sebou navzájem jako bratři a sestry. Lidé přinášejí do kostela **květiny** a zdobí jimi stůl Páně. O květinách se mluví jako o úsměvu země. Když na loukách nebo v zahradě kvetou květiny, země jako by se usmívala. Květiny ve váze na stole v kostele vyjadřují slavnostní a sváteční atmosféru. Když se v kostele nekoná bohoslužba, bývá v prostoru ticho a klid. Člověk potřebuje být alespoň chvíli

ponořen do ticha a prožívat klid. Ticho je potřebné pro přemýšlení a modlitbu. Ale při nedělní a sváteční slavnosti – a někdy i ve všední den – v kostele ticho není. Znějí tam tóny, které se nesou celým prostorem. Když se podíváme nahoru do zadní části sboru, tak tam můžeme spatřit rozměrný hudební nástroj – **varhany**. Znějí slavnostně, jestliže je hudebně nadaný a schopný člověk dokáže rozeznat. Varhany také doprovázejí písně, které se zpívají společně i sólově. Ve sboru bývají umístěny na stěnách **obrazy**. Buď nám přibližují Ježíše a jeho život nebo také postavy z naší historie. Často najdeme v našich sborech obraz či sochu Mistra Jana Husa. Po tomto věřícím kazateli a učiteli má naše církev název „husitská“. Vzadu u dveří se nachází **pokladnička**, do níž se dávají dobrovolné dary. Pokladnička připomíná, že kostel byl

Domy Boží

postaven a je udržován především z darů a sbírek. Na **nástěnce** u vchodu nebo na zdi sboru venku bývá napsáno, jaká různá setkání se v kostele konají a co všechno se pořádá pro dospělé i pro děti. Věřící lidé do chrámu chodili vždy rádi, jak to dokládá písnička z dávných dob. Zpívali ji Izraelité, kteří putovali z dalekých míst do nádherného chrámu v Jeruzalémě. Ten dal vybudovat moudrý král Šalomoun. „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu!“

Pokusil jsem se vám krátce ukázat a představit, jak vypadají naše kostely a co v nich můžete vidět. V případě, že se budete chtít dovědět více, tak se můžete obrátit na bratra faráře nebo sestru farář-

ku. Pová vám mnoho zajímavého o kostele, o Bibli, o Ježíšovi. Také v tomto časopise Cesta se můžete dovídat něco nového a pak si ověřit znalosti a schopnosti v kvízech, hádankách a soutěžích. Vždycky, když máme vstoupit do neznámého prostředí, tak pocítujeme obavu a ostych. Je to přirozené. Nemějte tyto obavy. Dveře jsou otevřené. Překročte práh a vstupte do našeho sboru dnes i kdykoli jindy. Přejí vám moudrost od Boha, zdraví, dobré kamarády i radost z poznávání bohaté dávné historie a naší pestré současnosti.

Tomáš Butta
patriarcha

Církve československé husitské

Unás stejně jako v mnoha jiných zemích ve světě stojí ve většině vsí a měst zvláštní budova, někdy je jich dokonce víc než jedna, často s věží, ve které bývají zvony. Taková budova se nazývá **kostel**. Proč právě tak? Toto slovo, které běžně užíváme, k nám kdysi přišlo z jihu Evropy, kde se mluvilo latinsky, a znělo původně castellum (čti kastelum).

Znamenalo hrad nebo tvrz. Asi proto, že budovy, kde se scházeli křesťané, bývaly kdysi stavěny blízko opevněných hradů, aby byly chráněny před nepřáteli. Název mohl také vyjadřovat víru, že tam, kde se sejdou věřící v Boha, vytvářejí hradbu proti zlu.

Kostelu se také někdy říká **chrám**. Tento název pochází ze starého slovanšského jazyka, kde měl podobu chorm a označoval dům nebo útulek. Dobře se tak hodil pro místo, kde lidé cítí přítomnost Boží lásky.

První křesťané ovšem žádné kostely a chrámy neměli. Scházeli se po domech, kde si připomínali Boží skutky, slavili večeri Páně a modlili se. Tak se tyto domy

stávaly **modlitebnami**. Podnes se tak v některých církvích nazývají budovy, kde se lidé shromažďují ve jménu Ježíše Krista.

V naší Církvi československé husitské označujeme obvykle budovu, kam přicházíme k bohoslužbám, slovem **sbor**. Je to prostě místo, kde se věřící sbírají, setkávají, soustřeďují k naslouchání Božímu slovu a ke svátostem

a vytvářejí společenství.

Slovo sbor začala u nás užívat v 15. století Jednota bratrská jako označení uskupení svých členů a místa, kde se scházeli.

V naší zemi žijí také židé, kteří se v životě řídí ustanoveními Starého zákona.

Scházejí se v synagogách.

Slovo **synagoga** je původem řecké (synagógé) a znamená shromaždiště.

Kostelů, chrámů, modliteben, sborů, synagog a dalších církevních budov, kam věřící přicházejí, si máme vážit a starat se o ně. Vždyť jsou to domovy Boží i domovy naše.

Zdeněk Svoboda

Na obrázku je Husův sbor v Koasicích od Josefa Krasického

Poznáte, co je co?

Pokuste se přiřadit k jednotlivým pojmům jejich význam.
Správné řešení najdete na str. 15.

1. talár	A. vyvýšená prostora pro varhany, zpěváky a hudebníky v chrámu
2. štola	B. talířek pro velkou hostii, který je při bohoslužbě položen na kalichu
3. patena	C. bohoslužebný chléb
4. okřín	D. bohoslužebné roucho duchovního
5. hostie	E. vyznání víry
6. kůr	F. miska na malé hostie
7. liturgie	G. součást bohoslužebného oděvu – dlouhý bílý pruh látky
8. krédo	H. řád bohoslužby

Bohoslužba

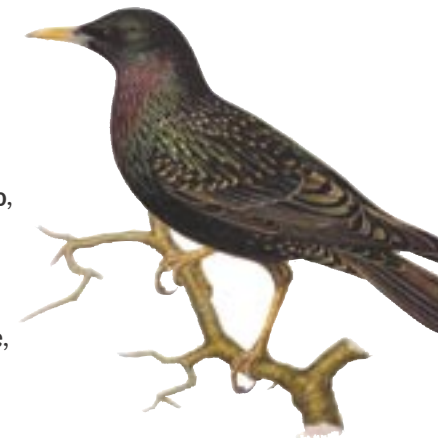
Najděte 5 rozdílů mezi obrázky. Řešení najdete rovněž na str. 15.

6

Špaček

Slunce právě zapadalo,
měsíc v modru svítil málo,
strom se větrem kýval,
na něm špaček zpíval.

Kolem zvolna stmívalo se,
a já poslouchal i v rose.
Také hvězdy v dáli
tiše naslouchaly.

Luna

Na obloze stoupá luna,
dorostla už do úplna.
Jako svatozář
svítí její tvář.

Každý den pak za večera
svítí míň a míň než včera.
Je z ní půlměsíc
– a pak vůbec nic.

Světluška

Broučku, svatojanský broučku,
co tu děláš na paloučku?
Je už noc, jsi malý!
Jiní by se báli!

– Jen se neboj, že se ztratí!
Odkud vzlétl, tam se vrátí.
Světélko má k tomu,
aby trefil domů.

Miroslav Matouš
(Rok pod nebem)

7

Jak Martina přišla poprvé do sboru

Martina se s rodiči přistěhovala v srpnu, aby od září mohla chodit již do nové školy. Už se tam docela těšila, co ale dělat po zbylých deset dnů do konce prázdnin, když tu nikoho nezná a všechny děti jsou beztak určitě na prázdninách?

Husův sbor o Bystřici

Nerohodně bloumala parkem, když tu ji zaujala stavba již zdaleka viditelná díky své věži. Byl to zřejmě kostel, i když

vypadal jinak než kostely, které Martina dosud viděla. Martina si vzpomněla, jak s maminkou před Vánoci navštívily jeden

starý chrám, aby se podívaly na betlém. Silně na ni zapůsobila atmosféra toho prostoru – přítmí, zvláštní vůně, ticho, mnoho obrazů, soch a ozdob...

Tento kostel byl modernější a vypadal – jak to říci – tak nějak domáčeji – světlá omítka, kvetoucí růže v zahradce – Martina měla pocit, jako by jí vlídně zval k návštěvě. Váhavě vystoupila po několika schodech ke vchodu a vzala za kliku. Bylo otevřeno. Pomalu prošla předsálím a ocitla se v prostoru plném barevného světla. Bylo to způsobeno pestrobarevnými skleněnými vitrážemi ve vysokých oknech. Martina si připadala jako ve snu. Procházela mezi řadami dlouhých lavic a zvědavě se rozhlížela kolem sebe. Určitě to je kostel – vždyť na čelní zdi visí kříž. Před ním krásně vyřezávaný stůl se sněhově bílým ubrusem, na něm svíce a květina. Kousek dál kazatelna, také vyřezávaná. Tím ale výzdoba prostoru téměř končila – ve srovnání s kostelem, který Martina navštívila v zimě, byl tenhle mnohem prostší. Martině se tu ovšem líbilo. Hlavně ta nádherná okna, která ve slunečný den, jako byl tento, vše zaplavovala pestrobarevným světlem.

Náhle za sebou uslyšela kroky a když se ohlédla, kráčela k ní usměvavá mladá žena. „Vítám tě u nás, já jsem místní farářka,“ řekla a představila se. „Jsi tu dnes poprvé, vid’?“ „Ano,“ odpověděla Martina a začala vyprávět, jak se teprve předevčírem s rodiči přistěhovali a že se doma trochu nudí.

„Nezlobíte se, že jsem se přišla podívat dovnitř?“ „Naopak, jsem moc ráda. Teď, když jsou všichni na dovolené a na prázdninách, také uvítám trochu společnosti. Pojď, provedu tě po našem sboru.“ „Sboru?“ divila se Martina. „Já myslela, že je to kostel.“ „To máš pravdu, Martino,“ usmála se farářka. „Je to kostel Církve československé husitské a my našim kostelům říkáme sbory.“

A pak jí všechno ukázala a trpělivě odpovídala na spoustu zvědavých otázek. Podívaly se i na kůr s varhanami a do věže. Nakonec ji paní farářka pozvala na svačinku a ve své kanceláři jí ukázala barevné knížky a dětmi malované obrázky.

„Od září se tu opět budeme každou středu scházet s dětmi, vyprávím jim o Bibli, společně zpíváme, kreslíme... Jestli chceš, přijď se podívat!“ Martina přikývla. Určitě přijde, protože se jí tu moc líbilo. Teď už však musí běžet domů, maminka se brzy vrátí z práce, tak aby neměla starost. „Kdyby ses zase nudila, zastav se – já tu budu, protože zde i bydlím. Můžeme spolu třeba pracovat na zahradce.“

„Jé, to by mě moc bavilo!“ zvolala nadšeně Martina, která moc ráda pomáhala na zahradě své babičce. „Děkuji, určitě přijdu. Mohla bych už zítra?“

„Samozřejmě, budu se na tebe těšit,“ usmála se farářka a zamávala jí na rozloučenou. Najednou si Martina byla jistá, že v novém městě se jí bude líbit.

Jana Krajčířiková

Soutěž o deset knih

V Cestě máme pravidelnou rubriku „Soutěž o tři knihy“. Děti, které správně kvíz vyluští a pošlou nám do redakce řešení, jsou zařazeny do losování tří výherců. Tentokrát však výjimečně knihou odměníme hned deset dětí a to ty, které pošlou své odpovědi jako první. Takže neváhejte a pošlete nám tajenku osmisměrky co nejdříve na adresu: Cesta, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6; jana.krajcirikova@csh.cz. Nezapomeňte uvést svou adresu, abychom věděli, kam knihu poslat!

S	B	Y	K	Č	I	V	N	O	K	P
V	T	A	A	O	A	H	Š	O	S	Í
Í	L	Ů	N	E	T	D	T	U	CH	S
C	Ž	B	L	E	Y	A	O	I	L	N
E	K	B	E	P	T	A	L	V	É	Ě
N	I	Ž	T	D	Á	A	A	Á	B	O
B	U	N	A	E	K	N	P	R	R	O
D	K	Á	Z	Á	N	Í	Ě	Ů	Ě	N
L	Y	N	A	H	R	A	V	K	I	Í
Ž	Í	Ř	K	V	Ě	T	I	N	A	V

Bible
chléb
kalich
kázání
kazatelna
konvičky

kříž
kůr
květina
patena
písně
stůl Páně

svícen
štola
talár
varhany
víno
voda

O církvi

Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

Matoušovo evangelium 18,20

Církev je společenství lidí, kteří věří v Boha a v jeho Syna Ježíše Krista. Toto společenství se liší od všech organizací, protože nevzniklo z lidského rozhodnutí, ale bylo svoláno Pánem Bohem.

Ježíš si vyvolil dvanáct učedníků, kteří ho doprovázeli. Po jeho smrti a vzkříšení sestoupil o letnicích v Jeruzalémě na učedníky Duch svatý. Začali kázat, že Ježíš je Pán a Kristus. Mnozí lidé uvěřili a dali se pokřtít. Tak vznikla první církev. Z Palestiny se postupně rozšířila do celého světa.

V našich zemích vznikala v 9. století po Kristu, kdy k nám přinesli křesťanství misionáři. Z nich největší dílo vykonal Cyril a Metoděj.

Později se mezi křesťany objevily nesohody a církve ve světě se štěpila. Dnes je

už několik set církví, v naší republice asi patnáct. Nejpočetnější je u nás Církev římskokatolická. K reformačním církvím patří Českobratrská církev evangelická, Slezská evangelická církev augsburského vyznání, Církev československá husitská a jiné.

Církev Boží je však jenom jedna a patří k ní všichni opravdoví křesťané z kterékoliv církve. Vždyť jejich Pánem je Ježíš Kristus a spojuje je víra, naděje a láska, křest a večeře Páně.

Posláním církve je služba Bohu a jeho království a služba bližním.

Církev, k níž se hlásíme, se jmenuje československá husitská. Vznikla 8. ledna 1920. Usiluje o to, aby každý, kdo k ní náleží, žil po příkladu prvních křesťanů a našich husitských a bratrských předků.

Zdeněk Svoboda (Pozvání)

Děti a mládež v Církvi československé husitské

Církev československá husitská se věnuje duchovní péči o děti a mládež na několika rovinách. Na úrovni celocírkevní pořádá pravidelně každý rok celocírkevní setkání mládeže. Jedná se zpravidla o víkendovou akci, která se koná každý rok na jiném místě (v jiné diecézi).

Na úrovni diecézní jsou pořádány různé (převážně letní) tábory a během roku kratší, víkendová setkání pro děti a mládež. Vždy je pečlivě sklouben zážitkový program s duchovním poselstvím, které se snaží organizátoři těchto akcí dětem a mládeži citlivě předat.

Na úrovni náboženských obcí se na mnoha farách pravidelně scházejí skupinky dětí a mládeže nebo duchovní dochází do škol, kde vyučují základy křesťanství. Vždy záleží na osobním obdarování duchovního, jak se mu práce s dětmi a mládeží daří. Velmi často však také záleží na zájmu dětí a hlavně rodičů, zda své

děti na tyto skupinky posílají. Pokud se v místě vašeho bydliště podobné akce pro děti a mládež nekonají a měli byste o ně zájem, neváhejte se zeptat na místní husitské faře, jistě zájem ze strany rodičů uvítají. Je možné také kontaktovat referentku pro duchovní péči o děti a mládež, která je schopna zprostředkovat kontakt na nejbližší náboženskou obec.

Referentka pro duchovní péči o děti a mládež v ČČSH, Mgr. Kristýna Mlýnková pracuje v Úřadu ústřední rady a má na starost koordinaci práce s dětmi a mládeží v celé církvi. Je v kontaktu s metodikou pro duchovní péči a vyučování náboženství z každé diecéze. Společně připravují materiály pro duchovní péči o děti a mládež a podílejí se na organizaci mnoha zajímavých akcí.

Kontakt: kristyna.mlynkova@ccsh.cz

Kristýna Mlýnková

Akce pro děti a mládež

Malování na chodníku

– soutěž v kreslení křídou na chodník

Termín a místo: 16. června od 9.30 h v pražské Stromovce (sraz bude u vchodu na Výstaviště).

Téma: biblická kniha Rút. Odpoledne návštěva planetária.

Výtvarná soutěž

„Zvířata, která žijí s námi“

Obrázky formátu A3 nebo A4 malované či kreslené libovolnou technikou, nebo fotografie – vše na výše uvedené téma, zasílejte **do 29. června 2012** na adresu: Ekumenická rada církví, Donská 370/5, 101 00 Praha 10. Na obrázky nezapomeňte napsat jméno a věk autora obrázku a do obálky vložit zpáteční adresu. Všechny děti, které nám obrázek pošlou, obdrží diplom za účast. Třem vítězným autorům zašleme i malou odměnu. Vybrané obrázky budou vystaveny v Galerii Josefa Adamce, Praha 7, Na Špejcharu 3

Tábor pro děti ve věku 4–18 let

Termín a místo: 7. – 22. července 2012

Téma: První kniha Mojžíšova

Program: celotáborová hra na téma biblických příběhů (Stvoření světa, Babylonská věž, Noemova archa, bibličtí praotcové...); výlety, koupání, hry v lese a na hřišti...

Cena: 3.500 Kč (za každé další dítě ze stejné rodiny 500 Kč sleva)

Přihlášky a bližší informace: Jana Krajčířiková, 732 252 465, jana.krajcirikova@ccsh.cz

IV. ročník celocírkevního setkání mládeže ČČSH od 15 do 30 let

Termín a místo: 27.– 30. září 2012 v Olomouci

Motto: „Já jsem světlo světa.“ (Jan 8,12)

Program: zážitkové hry, přednášky, diskuse, biblické hodiny, semináře, modlitby, zpěv

Přihlášky a bližší informace: kristyna.mlynkova@ccsh.cz

Další akce, které církev pořádá pro děti a mládež, najdete na webových stránkách www.ccsh.cz

Myšlenky

Mistra Jana Husa

Církev československá husitská navazuje na odkaz Mistra Jana Husa. Jeho myšlenky jsou i dnes stále aktuální.

Tajenku získáte tak, že si z následujících vět vypíšete písmena podle tohoto klíče: první číslo znamená větu, druhé určuje slovo v této větě a třetí písmeno v daném slovu:

2,7,2	4,4,2	6,3,7	7,1,12	3,16,4	5,6,6
1,5,1	2,1,7	4,4,4	5,2,3	6,1,3	3,3,4
7,1,4	3,2,1	2,1,3	5,6,7	1,3,2	2,5,1
6,1,2	7,7,3	1,4,4	4,3,1	7,1,6	5,2,3
1,4,1	3,3,2	4,6,6	2,1,5	5,5,4	

1. Bůh ni žádnému nebude milosrdný, jedině tomu, kdož bude milosrdný.
2. Zlořečený ten, kterýž pro skývu chleba opustí pravdu.
3. Kdyby celý svět mi říkal něco, co se vzpírá mému rozumu, nemohl bych takovou věc tvrdit bez odporu svědomí.
4. Nemůže-li pravda býti projevena bez pohoršení, lépe je přijmouti pohoršení, nežli pustiti pravdu.
5. Lidé, kteří si v hříchu pomáhají, nejsou si věrní přátelé, ale zrádové a nepřátelé.
6. Ctnost činí člověka Bohu vzácným.
7. Milosrdenství má být každému činěno, buď žid, pohan neb zlý křesťan.

Řešení najdete na str. 15.

O časopise Cesta

Křesťanský časopis Cesta pro děti vydává Církev československá husitská již dvacet let. Děti v něm najdou převyprávěné biblické příběhy, modlitby, verše, písničky, pohádky, čtení na pokračování, zajímavosti, soutěže a kvízy. Cesta vychází desetkrát ročně (jako měsíčník s prázdninovými dvojčísly červen-červenec a srpen-září) a objednat si ji můžete na této adrese: Redakce časopisu Cesta, Jana Krajčířiková, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6; jana.krajcirikova@ccsh.cz; tel. 220 398 106. Roční předplatné je 120 Kč.

Obsah

Pozdrav a pozvání k návštěvě sboru ... 2	Soutěž o deset knih 10
Domy Boží 5	O církvi 11
Poznáte, co je co? 6	Děti a mládež v Církvi československé husitské 12
Bohoslužba 6	Akce pro děti a mládež 13
Špaček 7	Myšlenky Mistra Jana Husa 14
Světluška 7	O časopise Cesta 15
Luna 7	Řešení kvízů 15
Jak Martina přišla poprvé do sboru ... 8	

Řešení kvízů

Str. 6 – Co je co: 1-D; 2-G; 3-B; 4-F; 5-C; 6-A; 7-H; 8-E

Str. 6 – 5 rozdílů: kalich na taláru; lístek na růži; stín svícnu; hladina kalicha; záhyb na ubruse

Str. 15 – Myšlenky MJH: Pravda je jen to, co jest dobrem všech.

Vydavatel: Ústřední rada
Církve československé husitské
Adresa redakce: Wuchterlova 5,
166 26 Praha 6

Telefon: 220 398 107

Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková
e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Objednávky a reklamace vyřizujte,
prosím, prostřednictvím redakce.

Registrováno pod číslem
MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Fotografie na obálce: přední strana

- Husův sbor v Semilech, zadní strana

- Husův sbor v Praze na Vinohradech

